

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie T-86/11 Bamba przeciwko Radzie zostaje uchylony.
- 2) Skarga N. Bamby zostaje oddalona.
- 3) Nadiany Bamba pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej zarówno w związku z niniejszym odwołaniem, jak i z postępowaniem w pierwszej instancji.
- 4) Republika Francuska i Komisja ponoszą własne koszty.

(¹) Dz.U. C 311 z 22.10.2011.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 8 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg — Niemcy) — Lagura Vermögensverwaltung GmbH przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Hafen

(Sprawa C-438/11) (¹)

(Wspólnotowy kodeks celny — Artykuł 220 ust. 2 lit. b) — Retrospektywne pokrycie należności celnych przywozowych — Uzasadnione oczekiwania — Niemożność weryfikacji prawidłowości świadectwa pochodzenia — Pojęcie „świadectwa wystawionego na podstawie niewłaściwego przedstawienia faktów przez eksportera” — Ciężar dowodu — System ogólnych preferencji taryfowych)

(2013/C 9/29)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Hamburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Lagura Vermögensverwaltung GmbH

Strona pozwana: Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht Hamburg — Wykładnia art. 220 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 302, s. 1) zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 2700/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 listopada 2000 r. (Dz.U. L 311, s. 17) — Wywóz towarów z państwa trzeciego do Unii Europejskiej — Weryfikacja następcza dowodu pochodzenia — Niemożność retrospektywnego zweryfikowania prawidłowości treści świadectwa pochodzenia wystawionego przez właściwe władze tego państwa trzeciego — Ochrona ewentualnych uzasadnionych oczekiwań importera

Sentencja

Artykuł 220 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks

celny, zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 2700/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 listopada 2000 r., powinien być interpretowany w ten sposób, że w sytuacji, w której w związku z zaprzestaniem produkcji przez eksportera właściwe organy państwa trzeciego nie są w stanie zbadać w toku weryfikacji następczej, czy świadectwo pochodzenia — „formularz A” — które wydały, opiera się na prawidłowym przedstawieniu faktów przez eksportera, ciężar dowodu, że owo świadectwo zostało wydane na podstawie prawidłowego przedstawienia faktów przez eksportera, spoczywa na osobie odpowiedzialnej za uiszczenie należności celnych.

(¹) Dz.U. C 347 z 26.11.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 15 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Bremen — Niemcy) — Gothaer Allgemeine Versicherung AG, ERGO Versicherung AG, Versicherungskammer Bayern-Versicherungsanstalt des öffentlichen Rechts, Nürnberger Allgemeine Versicherungs AG, Kronen AG przeciwko Samskip GmbH

(Sprawa C-456/11) (¹)

(Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Artykuły 32 i 33 — Uznawanie orzeczeń sądowych — Pojęcie „orzeczenie” — Wpływ orzeczenia sądowego na jurysdykcję międzynarodową — Warunki umowne ustalające właściwość sądu)

(2013/C 9/30)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Bremen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Gothaer Allgemeine Versicherung AG, ERGO Versicherung AG, Versicherungskammer Bayern-Versicherungsanstalt des öffentlichen Rechts, Nürnberger Allgemeine Versicherungs AG, Kronen AG

Strona pozwana: Samskip GmbH

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Landgericht Bremen — Wykładnia art. 31 i 32 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2001 L 12, s. 1) — Uznawanie orzeczeń wydanych w jednym państwie członkowskim — Orzeczenie o charakterze czysto proceduralnym („Prozessurteil”) — Orzeczenie dotyczące wykładni klauzuli jurysdykcyjnej, na podstawie której sąd krajowy uznaje się za niewłaściwy do rozpoznania sprawy, stwierdzając jurysdykcję państwa trzeciego — Zakres uznania